

תת"ע 8758/06/17 - סלים טריף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 8758-06-17 מדינת ישראל נ' טריף סלים
תיק חיצוני: 10210254941

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש סלים טריף
באמצעות עו"ד אמיר חאג'
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

הובאה בפני בקשה לביטול פסק הדין בו נדון המבקש בהעדרו, ביום 25.9.17.

בהתאם להזמנה לדין וכתב אישום, ביום 10.6.17, בכביש 85, ק"מ 14, נהג המבקש ברכב מ.ר. 2801567, מבלי שהיתה לו או לאדם אחר פוליסת ביטוח תקפה וכשרישיון הנהיגה שלו פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו.

ביום 25.9.17 הורשע המבקש בהעדרו ונדון לחודשיים פסילה, פסילה לתקופה של חודש למשך שנתיים וקנס בסך 1,000 ₪.

בבקשה טוען ב"כ המבקש כי המבקש טעה בתום לב במועד הדיון וסבר כי הדיון קבוע ליום 24.9.17. בנוסף, נטען כי המבקש אינו מודה בביצוע העבירה.

בהחלטתי מיום 18.1.18 הוריתי כי על המשיבה לתן תגובתה תוך 30 יום.

עד היום המשיבה לא מסרה תגובתה, ומכאן ההחלטה, על בסיס החומר המונח בפני.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה

עמוד 1

חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

- (א)2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;
(א)3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין:

א. קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו.

ב. גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש יעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדין לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

לענייננו, אין מחלוקת בין הצדדים כי המבקש הוזמן כדין לדיון.

ב"כ המבקש טוען כי מדובר בטעות, בתום לב, של המבקש, שסבר כי הדין קבוע ליום 24.9.17. ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (להלן - עניין סוראיה איטליא) קבע בית המשפט כי טעות בתום לב של נאשם אין

בה כדי להצדיק אי הופעה לדיון.

"על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי-התייצבותו לדיון. **שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדיון** (ראו ר"ע 418/85 הנ"ל [5]). **דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו.**" (א.ט.ג. - הדגשה שלי).

לציין כי הסנגור מסר כי המבקש סבר כי הדיון אמור היה להתקיים יום לפני המועד שהתקיים בפועל. ספק אם יש בידי לקבל טענה זו. שכן, לו המבקש היה מתייצב לדיון יום קודם למועד הדיון הקבוע, כפי שסבר, הוא היה עומד על טעותו במועד ומגיע לדיון שנקבע.

תכליתו של סעיף 240 לחסד"פ, כפי שמציין ביהמ"ש בעניין סוראיה איטליא, הינה ייעול ההליך הפלילי בעבירות קלות. ניתנת במסגרתו אפשרות לנאשם, אם הוא בוחר בכך, שלא להיות נוכח בעת הדיון כך שזה יתנהל בהיעדרו. הדין קובע שבמקרה כזה יראוהו כמודה בכל העובדות אשר בכתב-האישום, משמע: **על הנאשם לדעת שאי-התייצבות כמוה כהודאה.**

טענתו של המבקש כי נגרם לו עיוות דין דינה להידחות. המבקש כפר במיוחס לו אך לא הביא כל ראיה לביסוס הטענה ולסיכויי הגנתו.

לעניין הענישה, גם כאן לא נגרם עיוות דין למבקש.

המבקש נהג מבלי שהיתה לו או לאדם אחר פוליסת ביטוח תקפה וכשרישיון הנהיגה שלו פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו. בגין עבירות אלה נדון המבקש לחודשיים פסילה, פסילה לתקופה של חודש למשך שנתיים וקנס בסך 1,000 ₪.

בנסיבות אלה הענישה היא מידתית וסבירה.

לסיכום, הבקשה נדחית.

הכרעת הדין וגזר הדין יוותרו על כנם.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' אדר תשע"ח, 20 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.